ORiFLAMA

Número 70 Octubre 1929

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRO MORAL INSTRUCTIVO DE GRACIA

CAFÉS
TORREFACTES

MARACAIBO

ELS MÉS EXQUISITS

Casa Central:
Salmerón, 124 (cantonada Montseny)
Sucursal Sabadell:
Plaça Pi i Margall, 16

Preus especials per a
BARS,
RESTAURANTS,
LLETERIES
I
SOCIETATS

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de cafè, que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de cafè amb llet, de la marca «El Explorador», de Logroño.

CONFITERIA

BOU

Casa Central: Salmerón, 101
Sucursal: Verdi, 54 (Gràcia)

Dolços i pastes fines: Vins de marca i licors: Especialitat en els encàrrecs Bomboneres: Caixes de luxe: Porcellanes fines, pròpies per a presents

EL MILLOR XAMPANY CATALÁ
ESTEVE LLACH-TOSSA
Es troba en les millors confiteries i colmados

Encàrrecs major i detall:
DOLCERIA BOU

"L'ESTISORA"

SASTRERIA
VILA

ELEGÁNCIA
I BONS PREUS

Rebudes les novetats per a la temporada de tardor

SALMERÓN, 89

Grans Magatzems

Les Amèriques

FARRAN, MARTÍ, TRILLA Y C.IA

Telèfon 71984 ~ Salmerón, 47 ~ Preu Fixe

✡

Rebudes les últimes novetats per a la present temporada de tardor en LLANES, SEDES i COTONS

Gran exposició i venda de gènere blanc: TAPETS, VÁNOVES i CORTINATGES de totes menes

Casa especialitzada en gèneres per a dols

LA CASA MILLOR ASSORTIDA I QUE VEN MÈS BARAT

ESCULTURA RELIGIOSA

JOSEP M.A CAMPS I ARNAU

Carrer Montseny, 77 Barcelona (Gràcia)

GRANS MAGATZEMS

"LES COLUMNES"

Grans existències en altes novetats per a tardor en
SEDERIA, LLANERIA, COTONS i FANTASIES

Actualment exposició i venda de
gèneres blancs a preus baratíssims

CASA ESPECIAL EN ARTICLES DE DOL *Preu Fixe*

OLLÉ Y SALVADÓ, S. en C.

Salmerón, 113 i Sant Marc, 2, 4 i 6 / Telèfon 73752 / Barcelona-Gràcia

Disponible

Disponible

ORIFLAMA

BUTLLETÍ-PORTAVEU
DEL CENTRO MORAL
INSTRUCTIVO DE GRACIA
CASAL SOCIAL:
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

NÚM 70 ANY 1929 OCTUBRE

DIUMENGE, DIA 20 D'OCTUBRE DE 1929
A LES 5 DE LA TARDA

CONFERÈNCIA MISSIONAL

il·lustrada amb diverses projeccions a càrrec del

Rvnd. P. Ignasi de Barcelona

Caputxí, Missioner Apostòlic de la Prefectura del Caquetà (Colòmbia) que porta 19 anys de residència en la Missió i donarà a conèixer l'obra trascendental de les Missions del Caquetà : Seguidament a la Conferència es projectarà un Selectíssim programa de Cine

LES DANSES

(*Del llibre «La Cortesía Cristiana», de Sant Francesc de Sales. Traducció de Josep M.ª Capdevila*)

Les danses i balls són coses indiferents de sí mateix; però segons la manera que es solen fer, s'inclinen de banda del mal i per consegüent són plenes de dany i perill. Es fan a la nit, i entre tenebres i foscors és fàcil de fer-hi lliscar mil esdeveniments foscos i viciosos en una cosa ja de sí mateix susceptible del mal; no acaben fins a alta nit, i després cal perdre la matinada del dia vinent, i, per consegüent, ja no la podem consagrar al servei de Déu; en un mot, sempre és una follía de canviar el dia per la nit, la llum per les tenebres, les bones obres per les oradures.

Tots duen a les danses la vanitat a qui més; i la vanitat és una disposició tan gran a les males afeccions i a les amors dolentes i blasmables, que això fa que s'engendrin fàcilment a les danses.

Us diré de les danses, Filotea, allò que els metges diuen dels bolets: els millors no valen res, diuen; i jo us dic que els millors balls no són gaire bons. Però si heu de menjar bolets, que siguin ben amanits: si en alguna ocasió, en que no us poguéssiu bé excusar, us calia anar al ball, vigileu que la vostra dansa sigui ben amanida. Amanida de què? De modèstia, de dignitat i de bona intenció. No en mengeu gaires ni gaire sovint, diuen els metges, dels bolets, puix per ben amanits que siguin, l'abundor ja fa la metzina: danseu poc i no gaire sovint, Filotea, puix fent altrament us posaríeu en perill d'aficionar-vos-hi.

Els bolets, diu Plini, com que són esponjosos i porosos, s'amaren fàcilment de tota infecció que hi hagi entorn; i així vora dels serpents s'eixamoren de verí. Els balls, les danses i aqueixes reunions tenebroses s'embeuen ordinàriament dels vicis i pecats que dominen en un lloc: les querelles, les enveges, les ralleries, les follies amoroses; i així com amb aquells exercicis transpira el cos d'aquells qui els practiquen, així també hi transpiren els cors i per això, si algun serpent hi va a xiular a les orelles un mot lasciu, alguna falagueria, alguna amoreta; o bé algun basilisc hi va a parar el seu esguard impúdic, mirades amoroses, aleshores els cors són fàcils a deixar-se pendre i emmetzinar.

O Filotea, aquestes recreacions impertinents són ordinàriament pernicioses: dissipen l'esperit de devoció, esllangueixen les forces, refreden la caritat, i desvetllen a l'ànima mil maneres de males afeccions. I per això cal fer-ne un ús molt prudent.

Quan podem dansar i jugar

Per jugar i dansar lícitament, cal que sigui per recreació i no per afecció; per poc temps i no fins a la fadiga i a l'aplanament; i que sigui poques vegades; puix qui ho fa ordinàriament canviarà l'esplai en ocupació.

Però en quines ocasions podrem jugar i dansar?

Les justes avinenteses de la dansa i del joc indiferent sovintegen més; les dels jocs prohibits són més rares, com també aquests jocs són més reprovables i perillosos.

Però danseu i jugueu, segons les condicions que us he dit, quan per condescendir i complaure a l'honesta conversa on us trobeu, la prudència i discreció us ho aconsellin; puix la condescendència, com a rebrot de la caritat que és, torna les coses indiferents en bones, i les perilloses en permeses. Fins lleva la malícia a les dolentes; per això els jocs d'atzar, que altrament foren blasmats, no ho són si algun cop una justa condescendència ens hi porta.

M'alegrà de llegir a la vida de sant Carles Borromeu, que condescendia amb els suïssos en algunes coses sobre les quals, altrament, era molt sever; i que sant Ignasi de Loyola un cop que l'invitaren a jugar bonament acceptà el joc.

Santa Elisabet d'Hongria jugava i dansava sovint en les reunions de passatemps, sense cap minva en la devoció, que era tan ben arrelada a la seva ànima que, com les roques que environen el llac de Rieta s'engrandeixen amb el rompent de les onades, talment la seva devoció creixia entre les pompes i les vanitats a què la seva condició la duia; són els grans focs que flamegen més al vent, però els petits, si no estan a racer, s'apaguen.

MAR ENDINS

Barcarola

Per sa bella enamorada
cobejant un ric tresor,
mar endins, una vesprada
—Jo et duré, marinereta,
un ramell de corals fins.—
Mar endins va la barqueta,
mar endins.

Els celatges ja s'encenen,
la gavina aixeca el vol,
les onades van i vénen
bressolant un raig de sol.
El collar de l'alba clara
com engrana els seus robins!
La barqueta vola encara
mar endins.

Ve altra volta la nit bella;
quina angúnia l'esperar!
Compadiu-la, la donzella
que sospira vora el mar.
Allí guaita tota sola
els estels diamantins.
La barqueta encara vola
mar endins.

Torna l'alba tres vegades,
la tercera és en mal punt;
van i vénen les onades
bressolant un cos difunt.
No et durà, marinereta,
el ramell de corals fins.
Ai! va perdre's la barqueta
mar endins.

Pescador que t'estimava
en l'abisme clogué els ulls,
en tornar-te'l la mar blava,
sense vida tu el reculls.
Compadiu-la, la donzella;
entre els somnis vespertins
va fugir sa illusió bella
mar endins.

En la pensa la follia,
la tristor en l'esperit,
va a la platja cada dia
va a la platja cada nit.
Hi duu roses esfullades
tots els vespres i matins.
Com les llencen les onades
mar endins.

Fadrinets, els de marina,
en les hores de l'amor
no deixeu la vostra nina
per cercar-li cap tresor.
Ambicions no satisfetes
de la joia són botxins.
Si se'n perden de barquetes
mar endins.

FRANCESC CASAS I AMIGÓ

EL ROSARIAIRE

Idilli

I

Si n'era un pobre ermità ;
vivia dintre una cova ;
quant era jove i dispost
anava de porta en porta
per les fleques de Jesús
a demanar una almoina.
Quant és vell no pot captar.
A les plantes s'agenolla
de la Verge del Roser,
de son cor reina i senyora :
—Mare meva, ¿què faré?
No us he volgut deixar sola.
Jo fins ara vos cuidí :
ara a Vós cuidar-me us toca.

II

La Verge se li apareix
hermosa com una estrella,
com l'estrella de l'amor,
que li diu : «Ama i espera».
D'on petjaven els seus peus
en brota una canya verda,
d'aquella canya un canyar
que el seu ermitatge ombreja.
Cada canya té una flor
com una espasa ruenta,
un lliriet purpurí
que porta sota l'aixella
una bossada de grans,
talment un anyoc de perles.

III

Aquelles perles gentils
d'una a una ell les enfila,
i en fa de cada enfilall
uns rosaris de Maria.
Dels rosaris granalluts
tota la gent en desitja :
els vendria, si volgués,
a pes d'or i plata fina.
Ell no cerca plata ni or :
per caritats els canvia
de pa, que Déu nos en dó,
de xeixa u ordi que siga,
i el pa que no pot captar
li duen ara a l'ermita.

M. J. VERDAGUER

LA NOSTRA TASCA

VIDA ESCOLAR

El dilluns, dia 2 de setembre, les classes de la nostra escola s'obriren novament. Els braços amics s'allargaren per encaixar les mans amigues, i les d'aquelles que, tot just arribats, obren de seguida el cor a l'amistat. Riure, esplais, contalles de la vida estiuenca. I a començar altra vegada. La santa continuació que fa eficaç tota obra.

Tan tost les nostres classes han retrobat la normalitat, que ja ens hem pogut prendre el luxe d'iniciar les excursions de bell nou. Començàrem el dia 18. L'itinerari era les Planes, Rierada, Cân Castellví, Salut de Papiol, Montmany, Cân Futer i la Floresta. Però la pluja ens obligà a escurçar l'itinerari.

Tot el camí des de les Planes fins a Castellví, per bé que el cel emboirinat, no ens feu pressentir encara l'amenaça de pluja. El sol, per entre clarianes treia sovint l'ullet, i àdhuc humitejava de suor les nostres testes. Esmorzàrem en la font de l'Espenellac, i ben refets, emprenguérem l'ascensió de la carena, tot planejant en diagonals. Més d'un cop, l'espetec de les ales de les perdius excitaren les nostres passes. I s'esmunyí el conill més que esverat, pensant de segur que érem uns malèvols caçadors... Guanyàrem la carena, una mica lassos... I pel forat del Penedès ja negrejava el núvol de la tempesta que es congriava. Una estona de repòs, i arribàrem a la placeta de l'ermita.

La cordialitat hospitalària de l'ermità ens retornà amb una aigua fresquíssima. Ens desessuàrem encara una estona. I tost aquell ens ensenyà l'esglesiola. Poca cosa de particular ofereix, sinó sigui per les arcuacions de l'àbsis, totes escantonades ja. I aviat, en la placeta lateral, organitzàrem el primer partit de futbol... Començà a tronar. El cel s'ennegrí més cap dintre el Penedès. I les bromes espergiren la primera lleu ruixada. I ens convencérem que ací calia esperar-nos, i modificar l'itinerari.

El temps, però, s'aguantà bella estona, i àdhuc ens deixà dinar al camp i tot. Mentrestant el cel esdevingué tot llis : udolava el tro continuament, i bufava un vent fort i borrascós. El xàfec no trigà a arribar, acompanyat de trons i llamps, i un oratge que blincava el xiprer solitari, i despentinava llargament les capces dels pins.

Poca estona durà però. Sinó que ja feu prou perquè cuitéssim a aparellarnos per córrer, carena avall, a cercar el tren a Papiol. Durant la davallada, seguí plovisquejant per bé que a intermitències. De faisó, que arribàrem a l'estació sense gairebé mullar-nos.

Ja entrada de fosc, érem a ciutat. Potser les famílies havien passat una mica de quimera. Però, aquesta fou encara per redoblar l'alegria, quan ens veiéren gairebé aixuts i amb el somriure al rostre, signe d'alegria.

Secció de Festes

Progama pel mes de octubre de 1929

Dia 6.—Inauguració de la temporada de Tardor. Selecta Sessió de Cine,

projectant-se els interessants films: *Lejos del Oeste, El lazarillo de Tormes, Victoria de Canutillo* i *Reportaje núm.* 76.

Dia 13.—Interessant Sessió de Cine, amb un escollit programa de pellícules: *Contra viento y marea, La cosa està que arde* i *Reportaje núm.* 77.

Dia 20. — Extraordinària Sessió: *Conferència Missional,* en la que el Rvd. P. Ignasi de Barcelona, caputxí, donarà a conèixer l'obra transcendental de les Missions del Caquetà (Colòmbia).

Serà illustrada la Conferència amb projeccions.

A continuació es projectarà un selectíssim *programa de Cine.*

Dia 27.—Sessió de repartiment de premis als nens i nenes del Catecisme Parroquial.

Tots els Actes començaran a les 5 de la tarda.

Dia primer de novembre.—*Festivitat de Tots Sants. Inauguració de la temporada de Teatre.*

En preparació la divertida Sarsuela castellana: *Los aparecidos.*

Dia 3 de novembre.—Sessió de Cine.

EL MES DEL ROSARI

El Rosari, al qual l'Església dedica especialment el mes d'octubre, semblaria una invitació a acabar amb la vida relaxada que tots menem una mica durant l'estiu, i a tornar de nou a la normalitat de les pràctiques pietoses, que, per altra banda, no haurien d'interrompre's mai.

És aquesta una devoció tan consubstancial amb l'esperit del nostre poble, que en constitueix com un símbol. Per això, en l'època de decadència de la seva vida el rosari, com l'escó, com altres atributs tradicionals encara era admirat amb amor, i, si més no, remembrat amb enyorança. Però, si el Rosari arribà a ésser tot això, fou perquè fendia l'arrel molt fonda. El rosari, en la nostra terra, constitueix l'oració familiar per antonomàsia.

Cal que en restaurar-lo no el volguem com un símbol d'una gloriosa època pretèrita, sinó com l'herald de l'eficiència de la restauració de tot el nostre esperit familiar. Cal així, que aquell ressoni de nou dintre els pisos de la nostra ciutat. Que aquella veu mig ofegada dintre les nostres masies, retrunyi dintre els nostres estatges urbans, paral·lelament a l'alta veu de la ràdio.

Talment ho han entès els propagadors entusiastes d'aquesta sentenària devoció els Pares amics de l'Oratori. I continuadors de l'obra del P. Claret, s'esforcen a popularitzar-lo amb les glosses tradicionals acomodades. Aquestes glosses no tenen altre fi que robar més l'atenció sobre els misteris que es contemplen, i a amarar l'esperit del sentit profund que contenen.

Des de les planes humils del nostre portaveu, exhortem tots els nostres amics a restaurar aquesta pràctica pietosa dintre llurs famílies. I que ella sigui no sols el cant amb què reprenen llurs tasques, sinó l'himne de l'esperit renadiu.

NOTICIARI

Aniversari:

En compliment de les disposicions reglamentàries, el dia primer de novembre, festivitat de *Tots Sants,* es celebrarà, a les 8, en la Parroquial de Sant Joan de Gràcia, una Missa de Comunió general en sufragi de les ànimes dels Socis difunts des d'igual dia de l'any anterior, que són:

Actius: D. Marian Manich i Torrents.

Protectors: Donya Elisa Bartolí, Vídua de Tarrés, D. Antoni Freixas Goberna, Iltre. Sr. D. Santiago López del Piélago y Díaz de Quijano, M. Iltre. Sr. Barón de Purroy, D. Antoni Fabré i Milà, D. Francisco Llibre i don Pau Sagrera Bosch (a. c. s.).

El Rvnd. Sr. Rector Dr. Antoni Forns dirà la plàtica preparatòria i l'Orfeó Montserrat del nostre Centre interpretarà durant la Missa i Comunió motets apropiats.

A l'invitar la Junta Directiva als Socis i famílies llurs a assistir a n'aquest acte de caritat vers els nostres Consocis difunts, és permet recordar especialment als Socis Actius que és obligatòria l'assistència als actes religiosos d'acord amb l'article 6.è apartat *a*) del Reglament, recomanant-loshi a l'ensems l'ús de la insígnia.

Donatiu:

Un nou donatiu de 500 pessetes s'ha rebut procedent de la generosa donant que moltes vegades ha afavorit el nostre Centre demostrant el seu extraordinari interès per les nostres Escoles i per l'educació religiosa.

Des de les planes d'Or i Flama li transmetem el nostre agraïment, i demanem als Socis preguin a Déu per la recompensa de la generositat de la virtuosa donant.

—Seguint la tradicional costum d'anys anteriors, el Centre adquirirà un bitllet del Sorteig de Nadal, que com cada any distribuirà en participacions entre els Socis del Centre i famílies amigues.

La distribució de talons començarà en el vinent mes de novembre, i n'està encarregat el Conserge.

Casament:

El dia 28 de setembre passat, tingué lloc en el Camaril de la Basílica de la Mercè, l'enllaç del nostre bon amic i acreditat escenògraf En Rafel Garcia Ferrer, amb la gentil senyoreta Na Soledat Reyter Bellver. Rebin els nous desposats i llurs respectius famílies la nostra enhorabona.

Obituari:

En el passat mes de setembre morí donya Mercè Gallissà i Soqué (a. c. s.), mare del Soci actiu D. Jeroni de Moragas, al qual i a la seva família tota fem present el més viu condol del Centre.

Aquest número ha passat per la censura governativa

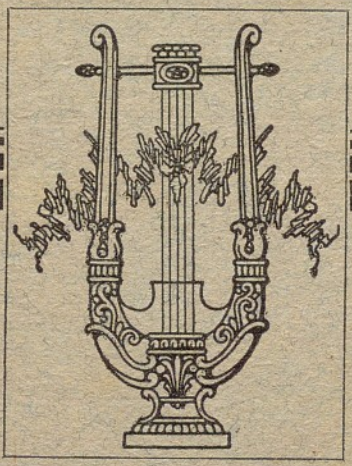
Tipografia Emporivm, S. A. · Telèfon 15216 · Ferlandina, 9 i 11 · Barcelona

GÈNERES DE PUNT

LOS DOLLARS

CARRER DE SALMERÓN, 56 : GRÀCIA

ACADÈMIA MUSICAL "DORIN"

SALVADOR SOLER

Classes de Solfeig, Teoria i Harmonia
PIANO = VIOLÍ = VIOLONCEL

Plaça Rius i Taulet, 11, 2.on, 1.a - Barcelona (Gràcia)

Companyia Trasatlàntica

Vapors Correus Espanyols

Servei tipus Gran Hotel, T. S. F., Radiotelefonia, Orquestra, Capella, etc.

Serveis Regulars:

DIRECTE: Espanya - New York
7 Expedicions a l'any

RÀPID: Nord Espanya a Cuba i Mèxic
14 Expedicions a l'any

EXPRESS: Mediterrani a l'Argentina
12 Expedicions a l'any

LÍNEA: Mediterrani, Cuba i New York
14 Expedicions a l'any

» » a Puerto Rico, Venezuela i Colombia
14 Expedicions a l'any

» » a Fernando Póo
12 Expedicions a l'any

» » a Filipines
5 Expedicions a l'any

Per a informes, a les Agències de la Companyia en els principals ports d'Espanya
A Barcelona: Oficines de la Companyia, Plaça de Medinaceli, 8

POLI-CLÍNICA GIRÓ

Adjunta al Sanatori Marítim de Sant Josep

Plaça del Sol, 3 i 4
Barcelona (Gràcia)

HOMEOPATIA

ESPECIALITATS: Malalties dels infants, de les dones, dels ulls, de la boca, del nas, gorja i orelles, de les vies urinàries, cirurgia, electricitat i massatge, anàlisis